

Reuk noch smaak

De jaarlijkse keuring voor potrozen was dit jaar op de Floriade en de Nederlandse Rozenvereniging had er in samenwerking met het Rozenfestival in Lottum een mooie presentatie van gemaakt. Beide organisaties gaven uitleg en zette de koningin der bloemen in het zonnetje. Bezoekers wandelden vol belangstelling langs de eregalerij met rozen en stonden steeds stil bij één van hun favorieten. Telkens werd van iedere favoriete roos de steel ter hand genomen, de bloem bekeken om vervolgens de geur in zich op te nemen. Maar dan . . . de gezichten. De meeste selecties stelden teleur, zoals PG Woudhouse . . . 'riecht niet'; Compassion 'no smell'; La Grande Parade 'pas de parfum'; Leonardo da Vinci 'amper'.

Kortom: displays vol rozen op de catwalk voor de toprozenkeuring, maar weinig Grand Cru's

Er zal gesnoeid worden in rozenperken door geldgebrek

'Zoekt u misschien een roos die geurt,' probeerde ik vaak behulpzaam te zijn, als ik zag dat mensen begonnen af te haken. 'Dit zijn toch toprozen, waarom geuren ze dan niet?' kreeg ik dan te horen. 'Ja maar, bij toprozen gaat het om sterroet- en meeldauw. U zult hier geen geel blaadje zien.' Aan de gezichten zag ik, dat mijn antwoord niet tot tevredenheid stemde en bood aan enkele geurende rozen op te zoeken. Achterin stond Postillon en opzij Claire Renaissance en met hun Duft en smell kon ik de rozenliefhebbers weer de waardering laten ervaren die bij een roos hoort. Kortom: displays vol rozen op de catwalk voor de toprozenkeuring, maar weinig Grand Cru's. Want datgene wat een roos tot roos maakt, geur, is haar ontnomen. Heeft u wel eens op een mooie zomerdag door de duinen gefietst, terwijl de duinroosjes of de Rugosa's bloeiden? Of een bezoek gebracht aan de rozentuin van kasteel Hex? Laten we praten over rozengeur, in plaats van over 'toprozen'.

Laten we weer rozen maken zoals ze horen te zijn: met geur

De bezoekers vonden dat toprozen per definitie zouden moeten geuren en daarop gekeurd moesten worden. Ik opperde: 'Ja maar, denk eens aan het onderhoud van al die moeilijke rozen; gemeenten hebben daar geen tijd en geld meer voor.'

Het antwoord van de bezoekers was steevast: 'Dan maar geen rozen meer, want aan zo'n groen perk valt weinig te beleven.' Tja, die kant zal het wel uitgaan, dacht ik. Het ziet er naar uit, dat we straks misschien helemaal geen bloeiende perken meer hebben, misschien alleen nog Lonicera in worteldoek. Want er gaat gesnoeid worden in de openbare ruimte door geldgebrek. In het openbaar groen zal binnenkort de fleur er ook af zijn, net als bij de rozen. Misschien moeten we daarvoor dan naar Frankrijk, met zijn Villes Fleuries of op safari door Zuid Afrika.

Laten we toch ophouden met die toprozenkeuringen. Laten we weer rozen maken zoals ze behoren te zijn. En hopelijk zal men in deze krappe tijden in het openbaar groen ook ervoor kiezen om de fleur er enigszins in te houden.

André Zwinkels is rozenspecialist en eigenaar van een rozenruin in Baarlo.